

Dosarul nr. 3ra-1066/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) V. Ciumac
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) E. Palanciuc, A. Malîi, Vl. Clima

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Melnic Alexandru și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 (în proces de lichidare),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Alexandru împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Direcției Generale locativ Comunală și Amenajare, Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20, intervenienți accesorii Pretura sectorului Rîșcani și Consiliul municipal Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin nesoluționarea cererii, obligarea executării obligațiilor de gestionare a fondului locativ, prin încheierea contractelor cu locatarii, obligarea modificării actului administrativ privind tarifele pentru deconectarea de la branșamente, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Melnic Alexandru, s-a casat parțial hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) în partea respingerii cerințelor lui Melnic Alexandru privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin nesoluționarea cererii și repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost admisă parțial. În rest, hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost menținută.

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2017 Melnic Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Direcției Generale locativ Comunală și Amenajare, Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20, intervenienți accesorii Pretura sectorului Rîșcani și Consiliul municipal Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin

nesoluționarea cererii, obligarea executării obligațiilor de gestionare a fondului locativ, prin încheierea contractelor cu locatarii, obligarea modificării actului administrativ privind tarifele pentru deconectarea de la branșamente, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Melnic Alexandru a menționat că pârâții i-au lezat dreptul de a primi un răspuns la cererea înaintată în termenul prevăzut de lege.

A invocat că la 04 ianuarie 2017 s-a adresat o cerere prealabilă Primăriei municipiului Chișinău, care la 19 ianuarie 2017 a fost readresată Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20, cu solicitarea de a soluționa problema abordată și de a oferi un răspuns Primăriei și persoanelor care au înaintat cererea, însă, reclamantul nu a primit răspunsul până la moment.

A indicat că din 20 august 2015 a solicitat înlocuirea sau repararea robinetelor de la coloanele de apă caldă și rece din subsol, care nu funcționează de mai mulți ani.

De asemenea a reiterat că din cauza nefuncționării robinetelor de apă caldă și rece din subsolul casei de locuit, la necesitatea deconectării unui robinet de la coloană, se deconectează întregul bloc, iar apa din țevi se scurge în canalizare, aducând pierderi considerabile care sunt incluse în facturile locatarilor.

A specificat că conform deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 5/15 din 30 mai 2013 privind tarifele pentru serviciile prestate de către subdiviziunile Direcției General Locativ Comunale și de Amenajare, tariful pentru deconectarea de la branșamentul de aprovizionare cu apă caldă constituie 110 lei pentru un branșament și 180 lei pentru două branșamente, iar Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 încasa aceste sume de la locatari pentru deconectarea robinetelor de la coloane.

Melnic Alexandru a relevat totodată că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 nu a respectat condițiile contractului de aprovizionare cu apă rece și caldă nr. 928 din 01 septembrie 2001.

Reclamantul Melnic Alexandru a solicitat constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin nesoluționarea în termenul legal a cererii, obligarea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 să îndeplinească obligațiunile prevăzute de contractul nr. 928 din 01 septembrie 2001 până la pregătirea și încheierea altor contracte cu fiecare locatar, luând în considerație noile condiții, obligarea Consiliului municipal Chișinău și Direcției General Locativ Comunale și de Amenajare să revadă decizia nr. 5/15 din 30 mai 2013 referitor la tarifele pentru deconectarea de la branșamente, încasarea de la Direcția General Locativ Comunale și de Amenajare și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 a sumei de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Alexandru.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Melnic Alexandru, s-a casat parțial hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) în partea respingerii cerințelor lui

Melnic Alexandru privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin nesoluționarea cererii și repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 a dreptului de acces la informație a lui Melnic Alexandru prin nesoluționarea în termenul legal a cererii privind un drept pretins.

S-a încasat în beneficiul lui Melnic Alexandru suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost menținută.

Pentru a decide astfel, cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Melnic Alexandru nu a fost informat despre cererea înregistrată la Primăria municipiului Chișinău readresată Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în care a revendicat anumite drepturi, circumstanță ce denotă că obligația Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 de a răspunde la cererea lui Melnic Alexandru este una nerealizată, menținându-se obligația de a da răspuns la petiția adresată.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că lui Melnic Alexandru i s-a adus atingere drepturilor personale nepatrimoniale, în special dreptului de a fi informat, de a primi răspuns la cererea formulată către autoritate, motiv pentru care instanța de apel a constatat că Melnic Alexandru a suportat o daună morală, iar pentru repararea acesteia urmează a fi încasat din contul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în beneficiul lui Melnic Alexandru suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral, care în opinia instanței de apel reprezintă o sumă echitabilă și suficientă de despăgubire.

La fel, instanța a reținut că pretenția lui Melnic Alexandru privind anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 5/15 din 30 mai 2013 cu privire la aprobarea normelor tipice de timp și tarifelor pentru serviciile prestate de subdiviziunile Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare nu poate fi admisă, or autoritatea emitentă a acestui act administrativ – Consiliul municipal Chișinău a fost identificată de Melnic Alexandru în litigiul în cauză în calitate de intervenient accesoriu.

Instanța de apel a conchis de asemenea, că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 și-a executat integral obligațiunile asumate față de consumatorul Melnic Alexandru, înlocuind robinetele defecte din subsolul blocului locativ din str. Florilor 12/4 municipiul Chișinău, iar suma achitată de acesta pentru serviciile furnizorului a fost restituită integral lui Melnic Alexandru, fapt confirmat prin răspunsul nr. 05/M-972/15.

La 21 iunie 2018 Melnic Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurentul Melnic Alexandru în motivarea recursului a menționat că toate cererile au fost adresate Consiliului municipal Chișinău, care le-a remis spre examinare și executare Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare, iar conform Regulamentului de activitate, Direcția Generală Locativ Comunală și

Amenajare elaborează proiectele de decizie a Consiliului municipal Chișinău și le prezintă spre aprobare.

La 23 iulie 2018, Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a depus referință la recursul declarat de Melnic Alexandru și a solicitat respingerea acestuia.

La 28 august 2018 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 (în proces de lichidare) a depus referință la recursul declarat de Melnic Alexandru, prin care a solicitat respingerea recursului.

La 28 august 2018 prin intermediul oficiului poștal, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 (în proces de lichidare) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

De asemenea a reiterat că Melnic Alexandru nu a confirmat vinovăția Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în neefectuarea lucrărilor de deservire a rețelelor ingineresti amplasate în subsolul blocului locativ, responsabil de care este gestionarul blocului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20.

La fel recurentul a invocat netemeinicia pretenției lui Melnic Alexandru referitor la nesoluționarea în termen legal a cererii.

Astfel, a specificat că la petiția adresată la 21 august 2015, Melnic Alexandru a primit răspuns la data de 30 august 2015, prin care s-a menționat că potrivit Anexei nr. 2 la decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/15 din 30 mai 2013 și a tarifelor pentru serviciile prestate de subdiviziunile Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare, tariful pentru deconectarea de la branșamentele de aprovizionare cu apă constituie 110 lei pentru un branșament și 180 lei pentru 2 branșamente.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 25 aprilie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarate la 21 iunie 2018 de către Melnic Alexandru și la 28 august 2018 de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 (în proces de lichidare), respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Melnic Alexandru și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 (în proces de lichidare), nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Melnic Alexandru și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 (în proces de lichidare).

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari